

τοῦ ναύλου ἀνυψοῦτο συγχρόνως· οἱ νεοσύλλεκτοι ὁμοῦς καὶ οἱ ἐνδεεῖς μετεκομίζοντο πάντοτε δωρεάν· οὔτε δὲ παρὰ τῶν λόγῳ πολιτικῶ μεταναστευόντων ἀπῆλθον ναῦλον· διὸ πολλάκις ἀνεγινώσκετο ὀπισθεν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐπιβατῶν, τοῦτο, « Οὐδὲν ἔχει ἐπομένως οὐδὲν δύναται νὰ πληρώσῃ. » Ἦν δὲ αὕτη μεγάλη καταχρήσεων ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ ταχυδρομικὴ ἀτέλεια ἐνθροῦντο παντοιοτρόπως. Οὕτω φαίνονται εἰς ἀρχαῖον τινα κατάλογον τὰ ἐξῆς πράγματα, ἀποσταλέντα ἐλεύθερα τέλους διὰ τοῦ ταχυδρομείου· « Δεκαπέντε ζεύγη κυνῶν διὰ τὸν βασιλέα τῆς Ρώμης.—Δύο πλύντριαι διὰ τὸν Λόρδον πρέσβυν Μέθουεν.—Ὁ δόκτωρ Κρίχτων μετὰ μιᾶς ἀγγελάδος καὶ διαφόρων ἄλλων μικρῶν πραγμάτων. » Ἡ δὲ μεγίστη τῶν καταχρήσεων ἦτο ἡ χορηγία τῆς ταχυδρομικῆς ἀτελείας πρὸς πᾶσαν ἐπιστολὴν φέρουσαν ἐπὶ τοῦ κελύμματος τὴν ὑπογραφήν μέλους τινὸς τοῦ Κοινοβουλίου. Σωροὶ καλυμμάτων, ὑπογραφομένων συνεχῶς ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, διενέμοντο πρὸς τοὺς φίλους καὶ ὁμόφρονες, πολλάκις δὲ καὶ ἐπωλοῦντο. Ἀλλὰ καὶ ὡς μισθοὶ ὑπηρετῶν ἐχρησίμευον, οἵτινες ἐπώλουν αὐτά. Ἀνακρίσεως γενομένης τὸ 1763 ἀπεδείχθη, ὅτι ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν εἰς μόνος ἄνθρωπος ἐπώλησεν 144,000 καλύμματα, φέροντα ὑπογραφὰς βουλευτῶν ἢ γερουσιαστῶν.

Οἱ τὰ μάλιστα προεξομαλύναντες τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σὶρ Ρολάνδου Χιλ κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα ἦσαν ὁ Ράλφ Ἄλλεν καὶ ὁ Ἰωάννης Πάλμερ, οἵτινες ἤρξαν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν οὕτως ὥστε, 380 πόλεις, τρεῖς τῆς ἑβδομάδος λαμβάνουσαι πρότερον ἐπιστολάς, ἔκτοτε ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην.

Ὅτε δὲ αἱ ταχυδρομικαὶ ἄμαξαι κατώρθωσαν τελευταῖον νὰ διατρέχωσι δέκα ἀγγλικά μίλια, ἐγένοντο διαμαρτυρήσεις παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ παρεκλήθη ἡ διεύθυνσις νὰ μὴ πειράζῃ τὴν θεῖαν Πρόνοιαν. Ὁ λόρδος σφραγιδοφύλαξ Κάμβελ λέγει ὅτι ἐδόθησαν αὐτῷ ἀνώνυμοι συμβουλαί, ἵνα μὴ ἐπιβαίῃ εἰς ἀμάξας τοῦ Πάλμερ· ἐν δὲ ταῖς συμβουλαῖς ταύταις, αἱ καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἐλάμβανεν, ἀνεφέροντο παραδείγματα ἀνθρώπων ὑπὸ ἀποπληξίας προσβληθέντων, ἕνεκα τῆς τρομερᾶς ταχύτητος τῶν ἀμαξῶν.

Τὸ 1784 αἱ καθαρὰ εἰσπράξεις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἀνέβαινον εἰς 250,000 λίρας στερλίναις, τὸ δὲ 1814 καὶ μέχρι τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου. Γινώσκουμεν τὸ στάδιον τοῦ σὶρ Ρολάνδου Χιλ· ὁ μέγας ἀναμορφωτῆς τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἀσχολεῖται, λέγουσιν, αὐτὸς μόνος νὰ περιγράψῃ τὴν πάλιν, ἥτις ἐγένετο πρὸς ὑποστήριξιν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συστήματος τῆς μιᾶς

πέννας. Ἀνεφέρουμεν δὲ μόνον ὡς παράδειγμα ἕ, τι μυκτηρίζων τὸ σχέδιον τοῦ Χιλ εἶπεν ὁ λόρδος Λιχφιέλδος· « Ἐκ πάντων τῶν γελοίων καὶ ἀνοήτων σχεδίων, περὶ ὧν ποτε ἤκουσα, τοῦτο εἶναι τὸ παραδοξώτερον. » Καὶ ὁμοῦς ἐνεργηθέντος, « τοῦ γελοίου καὶ ἀνοήτου » σχεδίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσταλείσων ἐπιστολῶν κατήντησε τὸ 1840 ἑξαπλάσιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΘΝΟΣΗΜΑ.

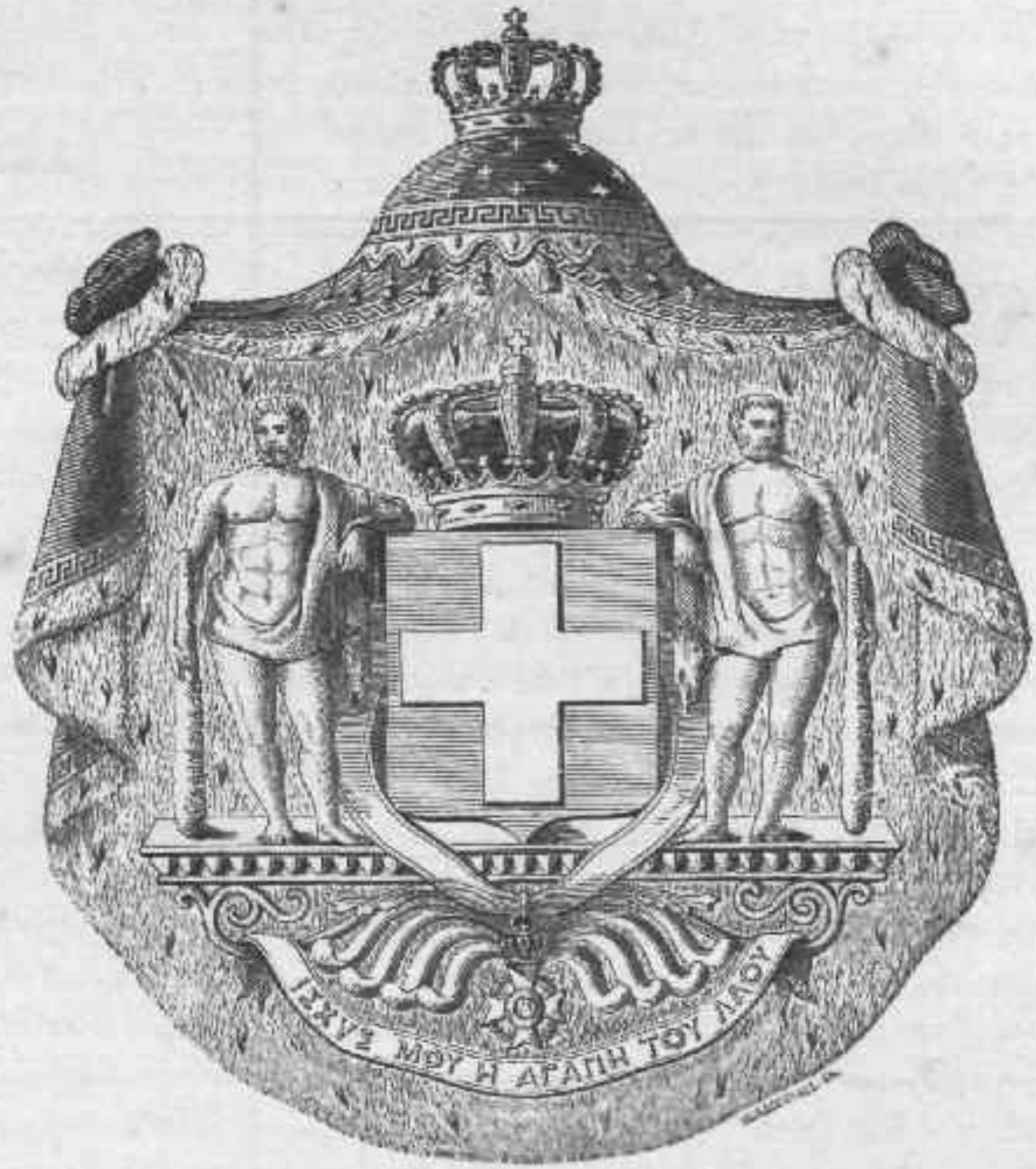
Κατελθόντος εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἡ πρώτη αὐτοῦ κυβέρνησις, περὶ πολλῶν καὶ ἄλλων μεριμνήσασα, ἐτροποποίησε καὶ τὰς σφραγίδας καὶ τὰ ἐθνόσημα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἀντὶ τῶν λεόντων, ἐτέθησαν οἱ ἐπὶ τῶν δανικῶν ἐθνοσήμων φαινόμενοι ἄγριοι, εἰς Ἡρακλεῖς μετατραπέντες, καὶ καλλιτεχνικῶς τὰ ἐθνόσημα ἠσχημίσθησαν. Καὶ αἱ μὲν σφραγίδες, καὶ τοὶ γνωμοδοτησάσης τῆς ἐπὶ τούτῳ συστηθείσης ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Κυρ. Π. Σκιαδοπούλου, ἀριστα δείγματα τῆς τοιαύτης ἐργασίας παρασχόντος, παρηγγέλθησαν, δι' οὗς λόγους μόνον οἱ κυβερνῶντες τότε καὶ περὶ τῆς προαγωγῆς τῶν τῆς Ἑλλάδος μεριμνῶντες γνωρίζουσιν. Τρεῖς δὲ εἰκάνες, ἡ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων (ἡ μείζων τῶν ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι), ἡ τῶν ὑπουργικῶν (ἡ ἀμέσως ἐλάσσων) καὶ ἡ τῶν νομαρχικῶν ἐγγράφων (ἡ ἐλαχίστη), παρηγγέλθησαν τέλος ὑπὸ τῆς διαδόχου κυβερνήσεως εἰς τὸν Ἕλληνα καλλιτέχνην. Καὶ ἡ μὲν ἐργασία, αὐτῇ φωνῇ ἀφείσα, οὐδενὸς παρ' ἡμῶν ἐπαίνου δεῖται, ἀξιὸς δὲ παντὸς ἐπαίνου ὁ βασιλικὸς ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις ἐπίτροπος, ὅτι αὐτὸς μόνος διὰ καλῆς σφραγίδος καὶ ἀληθῶς ἑλληνικῆς ἐσφράγισε τὰ ἴδια ἐγγράφα. — Ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ ἐν Γαλλίᾳ παραγγελλεῖσαι οὐδέποτε ἐπέτυχον.

Σ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἀγγελίαν τοῦ Κ. Γ. Γ. Παπαδοπούλου, ἐξ ἧς μακθάνομεν ὅτι τὸ ἐν ἔτει 1849 ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθὲν καὶ μετὰ ἑνδεκαετῆ εὐδόκιμον καὶ καρποφόρον διδασκαλίαν καταλυθὲν Ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτήριον, ἀναλαμβάνει ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς καὶ τὰ ἔργα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν μακρὰν ἐκείνην περίοδον ἐγέ-

νοντο γνωστά ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἢ τε ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἰδιάζουσα δεξιότης μεθ' ὧν ὁ Κ. Παπαδόπουλος διεύθυνε τὸ εὐεργετικὸν αὐτοῦ Ἐκπαιδευτήριον, πρὸς ταύταις δὲ καὶ οἱ γενναῖοι καὶ δαψιλῆς καρποὶ οὓς παρήγαγε, νομίζομεν οὐ μόνον περιττὸν ἀλλὰ καὶ ἄτοπον νὰ συστήσωμεν σήμερον αὐτό. Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ὅσοι κατηρτίσθησαν ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ, ἐδικαίωσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ τε τῆς μαθήσεως καὶ τῆς χρηστοθεσίας τὴν ἐμπιστοσύνην ἐκείνων, οἱ τινες ἀνέθεσαν τὴν ἀγωγήν τῶν ἰδίων τέκνων εἰς τὰς φροντίδας τοῦ Κ. Παπαδοπούλου. Ἐπικαλούμεθα δὲ τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς ἕν καὶ μόνον πρὸ πάντων, εἰς τὴν ἀνένδοτον μέριμναν ἣν καταβάλλει ὁ διευθυντῆς περὶ τὴν ἠθικὴν ἀγωγήν τῶν διδασκομένων· καθ' ὅσον μάλιστα ἐκ πείρας γινώσκομεν ὅτι ὁ Κ. Παπαδόπουλος διετέλεσε καὶ διατελεῖ ὧν πιστὸς φύλαξ τῆς ἐντολῆς ἐκείνης τῆς ἡμετέρας Ὁρησκείας, ἣτις ἀξιοὶ « παιδεῖαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ », ἅμα δὲ καὶ τῶν θείων παραγγελμάτων τῶν ἡμετέρων προγόνων, οἵτινες συμφώνως τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἔλεγον ὅτι, « πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία οὐ σοφία φαίνεται. »

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀνατροφῆς τῶν νέων ἀνάγκη νὰ προσέχωσι κατ' ἐξάρετον οἱ γονεῖς, μαθόντες μάλιστα ἐκ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διαδραματισθέντων ἐν Ἑλλάδι, ὅτι « καὶ αἱ εὐφρέσταται τῶν ψυχῶν κακῆς παιδαγωγίας τυχούσαι, διαφερόντως κακὰ γίνονται. »

Ὡς καὶ ἄλλοτε, οὕτω καὶ σήμερον ὁ Κ. Παπαδόπουλος ἔχει συνεπιμελητὴν τὸν Κ. Α. Κωνσταντινίδην, γνωστὸν ἐπίσης διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὸν ζῆλον. ἔχει δὲ καὶ διδασκάλους καὶ φροντιστὰς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δοκιμωτέρων.

ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΩΝ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ.

Πρὸς τὸν Κύριον Στέφανον Ν. Δραγούμην,

Διευθυντὴν τοῦ Ἑλλ. περιοδ. συγγράμματος « Πανδώρα »

—ο—

Ἐπαχείρησα τὴν εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν μεταφράσιν τῶν κατὰ καιροὺς ἐκδοθέντων σπουδαιωτέρων Γαλλικῶν συγγραμμάτων « *Περὶ τῶν δανειστηρίων ἐπὶ ἐνεχύρῳ* » (*Monts-de-piété*), ὁρμηθεὶς ἐκ μόνης τῆς ἰδέας τοῦ ὅτι ἡ γενίκευσις τῶν ἰδεῶν αὐτῶν πιθανὸν νὰ συντελέσῃ κατὰ τι εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοιούτων εὐεργετικῶν καταστημάτων ἐν Ἑλλάδι, προσφόρων καὶ τούτων μέσων πρὸς κατάπαυσιν τῆς πιεζούσης τὸν Ἑλλ. λαὸν τοκογλυφίας. (Ὁρα τὴν πρὸς τὴν Β'. Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλή-

νων Συνέλευσιν ἀπὸ 12 Φεβρ. 1864 Ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Πρῦπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Ἐπιτροπῆς. σελ. 2 § 17.) Εἰς τὸ *Δανειστήριον ἐπὶ ἐνεχύρῳ* θέλει εὐρεῖ ἀσφαλὲς καταφύγιον ἐν ὥρᾳ ἐπιδημικῆς νόσου, ἀπροσδοκῆτου δυστυχήματος, ἀνεχείας, ἀεργίας ἕνεκα βαρυτάτου χειμῶνος, ὃ τε πλούσιος καὶ ὁ πέννης, ὁ γεωργὸς, ὁ ναύτης, ὁ βιομήχανος, ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν γένει πᾶς πολίτης ἢ στρατιώτης, δίδων ὡς ἐνέχυρον ὅ,τι πολυτίμον ἔχει, ἢ μέρος τῶν ἐπίπλων του, ἢ μέρος τῶν ἐργαλείων του, ἢ μέρος τῶν ἐνδυμάτων του, καὶ λαμβάνων ἐπὶ μηδαμινῷ τινι τόκῳ τὸ ἀναγκαιοῦν αὐτῷ χρηματικὸν ποσόν.

Εἰς τὸ κατάστημα αὐτὸ θέλει ἀποταθῆ ὁ μικρέμπορος ἰδίως τῆς Ἑλλάδος, ὁπόταν, ἔχων νὰ κάμῃ πληρωμὰς γραμματίων ἢ συναλλαγματικῶν εὐρίσκεται ἄνευ μετρητῶν εἰς τὸ ταμεῖόν του καὶ ἄνευ πιστώσεως παρὰ τῇ Τραπεζῇ ἢ τινι τοκιστῇ. Ὅθεν ἐν πλήρει ἐχεμυθίᾳ καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐξευτελισμοῦ μεταφέρων ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ μέρος τῶν ἐμπορευμάτων του θέλει λαμβάνει τὸ ἀναγκαιοῦν αὐτῷ χρηματικὸν ποσόν, καὶ οὕτως ἐξοικονομούμενος δὲν θέλει διακωμωδεῖται παρὰ τῶν μοχθηρῶν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ τῶν χρεῶν του, ὅπερ, κατ' ἀτυχίαν, ἐν Ἑλλάδι μάλιστα δύναται νὰ κλονήσῃ εὐκολώτερον τὴν ὑπόληψιν, καὶ ἐνίοτε νὰ ταχύνῃ τὴν πτώχευσιν ἐνὸς τιμίου ἐμποροῦ.

Εἰς τὸ Δανειστήριον τοῦτο θέλει καταφύγει ὁ ἀτυχὴς ὑπάλληλος τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἐνδεὴς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ριπτόμενος εἰς τὴν ἀεργίαν ἀπὸ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον ὑπουργόν, καὶ διατελῶν ὑπὸ τὸ βάρος πολυαριθμοῦ οἰκογενείας θὰ λάβῃ χρηματικόν τι ἐπὶ ἐνεχύρῳ ποσὸν ἵνα φέρῃ ἄρτον εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

Ἡ χήρα, τὴν ἐπιούσαν τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς, θέλει κρούσει τὴν θύραν τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ καταστήματος, καὶ ἐνεχυραζομένη ὅ,τι κέκτηται, θὰ λάβῃ τι ποσὸν χρημάτων ὅπως προφθάσῃ τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας τῆς, καὶ οὕτως ἀποφύγῃ τὰ ἐπακόλουθα τῆς χηρείας καὶ ἀνεχείας τῆς.

Αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν ἢ νήσων τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθήνας διατρίβων, ἢ σπουδάζων, ὁπόταν ἐν ὥρᾳ βαρυτάτου χειμῶνος θὰ βραδύνῃ νὰ λαμβάνῃ χρήματα, ἕνεκα πολυημέρου διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας, ξένος καὶ ἄγνωστος ἐνίοτε ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο θ' ἀποτείνεται διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς ἀνάγκας του, καὶ θὰ ἀποφεύγῃ τὰ δίκτυα τῆς τοκογλυφίας.

ἵνατε *Δανειστήριον ἐπὶ ἐνεχύρῳ* καλῶς διοργανιζόμενον ἐν Ἑλλάδι, παραχωροῦν τὸ χρῆμα ἐπὶ μικρῷ τινι τόκῳ, καὶ ἀποβλέπον ἀποκλειστικῶς εἰς